

3 pav. Gandingos piliakalnio su gyvenviete tyrimų planas: 1 – tirti šurfai; 2 – žvalgyti takai ir laiptai. D. Balso brėž.

Fig. 3. Plan of the investigation of Gandinga Hillfort and Settlement: 1 – excavated test pits; 2 – surveyed paths and stairs.

pašlaitėje, aptikti 50–85 cm storio I–XIII a. kultūriniai sluoksniai su radiniais – lipdytine lygiu paviršiumi keramika, tekiuoju šlaku, apdegusio molio gabaliukais. Kitose vietose fiksuoti natūralūs, mechanizuotai maišyti arimo metu, suplauti arba uždurpėję sluoksniai su pavieniais radiniais (keramika ir apdegęs molis).

Radiniai perduoti Plungės Žemaičių dailės muziejui.

Gandinga and Nausodis Hillforts and Settlements

In 2020, 17 test pits (17 m^2) were excavated and around 2395.5 m^2 surveyed on the grounds of Gandinga Hillfort, lower ward, and settlement and on the grounds of Nausodis (Varkaliai) Hillforts I and II (Plungė District, West Lithuania) (Figs. 1, 2). During the investigation, two test pits: one in the enclosure of Nausodis (Varkaliai) Hillfort I and one at the foot of Gandinga Hillfort contained 50–85 cm thick, 1st–13th-century cultural layers with finds: hand built ceramics with smooth surfaces, smelting slag, and pieces of charred clay (Fig. 3). At the other sites, natural, ploughed, alluvial, and peaty layers with isolated finds (pottery and charred clay) were recorded.

Gytis Piličiauskas, Rokas Vengalis, Lukas Gaižauskas, Kęstutis Peseckas, Ieva Černiūtė, Karolis Minkevičius

Kakliniškių gyvenvietės

2020 m. LLDJ tiesimo darbai vykdyti Kakliniškių ir Sabališkių kaimų (Elektrėnų sav., Elektrėnų sen.) teritorijose, kur 2015 ir 2020 m. LII archeologai R. Vengalis ir G. Piličiauskas paviršinių žvalgymų metu aptiko keletą senovės gyvenviečių, pavadintų Kakliniškėmis 1, 2, 3 ir 4 (1 pav.). Suprojektuotas dujotiekis šias gyvenvietes kirto ir būtų stipriai pažeidęs, todėl jose atlikti detalieji tyrimai.

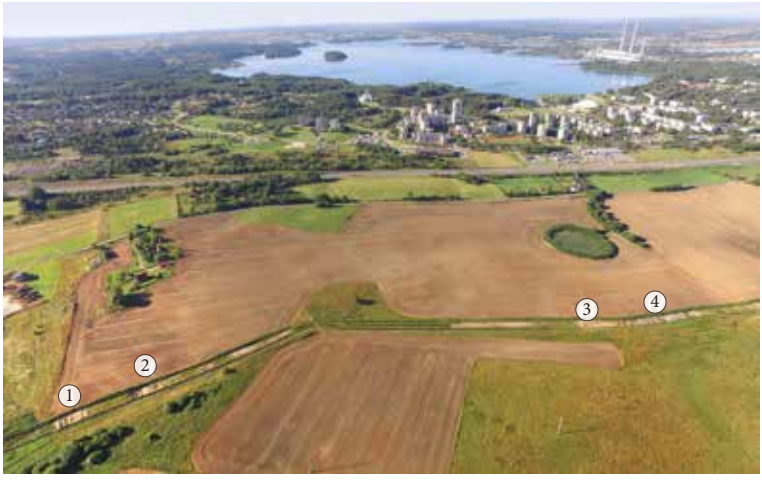

1 pav. Kakliniškių 1–4 senovės gyvenviečių tyrimų dujotiekio statybvietėje panorama. G. Piličiausko nuotr.

Fig. 1. Panorama of Kakliniškės 1–4 Old Settlements at the investigated gas pipeline construction site.

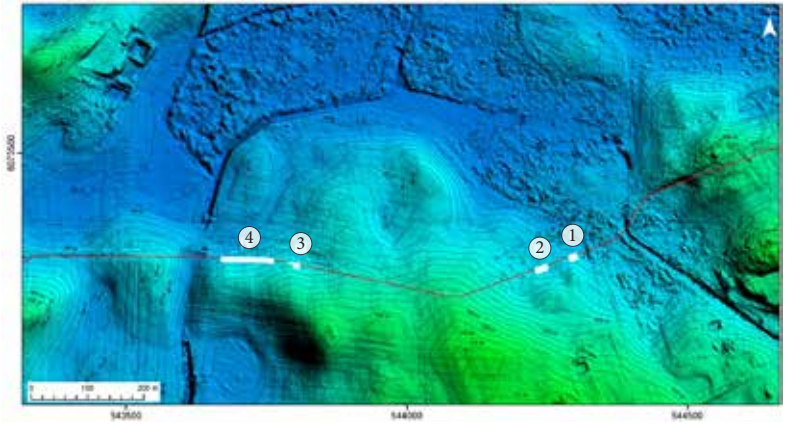

2 pav. Kakliniškių 1–4 senovės gyvenviečių situacija. G. Piličiausko brėž.

Fig. 2. Situation of Kakliniškės 1–4 Old Settlements.

Kasinėjimų metu ištirtas visas archeologinis sluoksnis, atsidengęs mechanizuotai šalinant paviršinį dirvožemio sluoksnį dujotiekio statybvietėje, taip pat pavienės tarp gyvenviečių buvusios įgilintos struktūros. Tirtos 10–13 m ilgio, 4 m pločio perkasos, jungtos viena prie kitos ilgosiomis kraštinėmis. Armens sluoksnis pašalintas mechanizuotai. Nesuartas archeologinis sluoksnis tirtas 10–20 cm storio mechaniniais lygiais, sijotas per 5 mm akies sietus (išskyrus molingą), radiniai rinkti atskirai iš 1x1 m dydžio kvadratų. Iš įgilintų archeologinių struktūrų su degėsingais užpildais paimta, flotuota ir ištirta 18 grunto mėginių (355 l).

Kakliniškės 1 yra buvusio ežero kranto P šlaite, H_{abs} 96,50–98,00 m (2 pav.). Ištirtos 4 perkasos 1–4 (211 m^2) ir 3 šurfai į R nuo per-

kasų (3 m²). Nesuartą archeologinį sluoksnį sudarė 10–25 cm storio smulkus humusingas smėlis, viršuje dažnai šviesesnis – pilkai rudas, apačioje tamsesnis – tamsiai pilkas. Įžemyje aptikta 10 tamsesnio smėlio netaisyklingų dėmių. Jos su archeologiniais radiniais, tačiau greičiausiai gamtinės kilmės – žvėrių urvai, medžių kelmai ir išvartos. Šurfuose archeologinio sluoksnio nerasta; aptikti 2 pavieniai titnago radiniai.

Lipdytinės keramikos Kakliniškėse 1 buvo labai mažai – vos du pakraštėliai ir kelios sienelių šukės. Bent 1 indas buvo S ar SC profilio kiek plokštinta briauna, maždaug 6 mm storio sienelėmis, šviesaus atspalvio stambiomis granito priemaišomis, galbūt su sekliais pailgais įspaudais kaklelio linkyje. Keramika, atrodo, neolitinė, tačiau tiksliau jos neįmanoma klasifikuoti dėl labai mažo kiekio ir smulkių fragmentų. Be lipdytinės keramikos, aptikta šiek tiek apžiestos, taip pat su bangelių ornamentu galbūt jai vienalaikių kaltinių vinių.

Kakliniškėse 1 surinkta technologiškai ar tipologiškai homogeniška titnago radinių kolekcija, skirtina neolitui. Rasta ketursienio gludinto titnaginio kirvio ašmenų nuoskala (3:2 pav.), o ilga pirminė briauninė skeltė rodo, kad buvo naudoti nemaži skaldytiniai taisyklingoms ir netaisyklingoms skeltėms gauti. Skelčių galus kartais statmenai retušavus jos buvo įstatomos į sudėtinių įrankių rankenas kaip pjautuvų ašmenys. Tai matyti iš nugludintos iki blizgesio nuo silicio turinčių augalų pjovimo kraštinės (3:1 pav.). Aptikta ir masyvi akmeninė trintuvė iš smiltainio.

Gyvūnų kaulų neišliko, išskyrus smulkius perdegusius ir neidentifikuojamus fragmentus. Makrobotaninei analizei iš struktūrų 3–5 paimtuose grunto mėginiuose nei kultūrinių augalų liekanų, nei kitų ryškesnių antropogeninės veiklos indikatorių nerasta. Tirta vieta buvo neolitinės gyvenvietės periferinė zona, o gyvenamoji galėjusi būti į P nuo perkasų esančiame aukštesniame kranto kyšulyje.

3 pav. Titnago skeltė-pjautuvas ir gludinto kirvio fragmentas iš Kakliniškių 1 gyvenvietės. G. Piličiausko nuotr.

Fig. 3. A flint blade–sickle and a fragment of a ground stone axe from Kakliniškės 1 Old Settlement.

Kakliniškės 2 yra buvusio ežero P kranto šlaite, H_{abs} 98,50–99,50 m, 40 m į V–PV nuo Kakliniškių 1 (2 pav.). Ištirtos 6 perkasos 5–10 – iš viso 288 m² dydžio plotas. P, aukštesnėje dalyje dar buvo likę šiek tiek arimo, po kuriuo atsidengė iki 10 cm storio rusvo smulkaus smėlio sluoksnis su 1–5 mm dumblingo smėlio horizontaliais tarpsluoksniais, rodančiais, kad šis smėlis susiklostė vandenyje dar visai neseniai, istoriniais laikais esant labai aukštam buvusio ežero vandens lygiui. Tai patvirtino ir po smėliu buvęs maždaug 5 cm pilko sapropelio sluoksnis. O po šiomis ežerinėmis nuogulomis buvo 20–50 cm storio tamsiai ruda susiskaidžiusi durpė su daugybe riedulių, nuodėguliais, apžiesta keramika. Durpė klostėsi pelkėje, į kurią greičiausiai iš gretimų dirbamų laukų buvo verčiami akmenys. Ji 15–25 cm storio, duobėse iki 50 cm. Po durpe kai kur buvo 10–15 cm durpingo smėlio.

Šioje gyvenvietėje rasta labai mažai radinių (29 vienetai), beveik visi – keliose įgilintose struktūrose. Daugiausia jų buvo struktūroje 11.

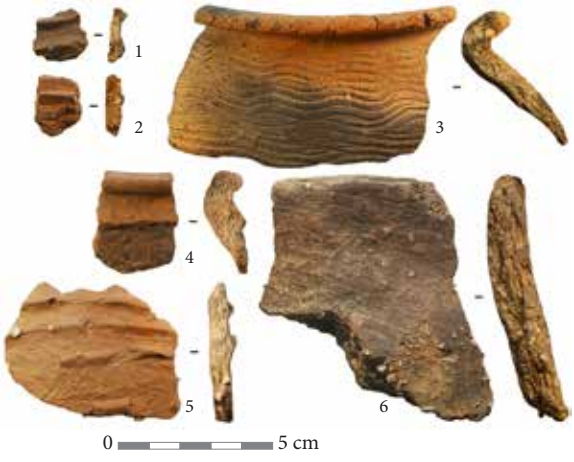

4 pav. Kakliniškių 3 gyvenvietės keramika. R. Vengalio nuotr.

Fig. 4. Pottery from Kakliniškės 3 Old Settlement.

Tai dviejų plonasienių indų šukės, brūkšniuoto ir kruopėto, su giliomis retomis duobutėmis prie pat briaunos. Abiejų molio masėje – vidutinio rupumo granitas. Be šukių, struktūroje 11 buvo dar molio tinko gabaliukas, 2 smulkios titnago nuoskalos. Struktūroje 17 buvo dar viena smulkutė titnago nuoskalėlė, o struktūroje 13 – tik 1 apžiestos keramikos šukė. Perkasos 6 durpėje ir durpingame smėlyje buvo stambių nuodėgulių, 4 titnago nuoskalos, 3 labai smulkūs lipdytinės keramikos gabaliukai, tačiau kartu buvo ir žalsvo XX a. stiklo. Perkasoje 5 rasta akmeninė trintuvė, dvipolinis titnago skaldytinis, kvarcitinio smiltainio nuoskala.

Iš struktūros 11 užpildo paimti 2 grunto mėginiai makrobotaninei analizei. Juose identifikuota mažai sudegusių augalų liekanų, kultūrinių augalų nebuvo. Suanglėjęs lazdyno riešutas iš struktūros 11 su kruopėta ir brūkšniuota keramika datuotas AMS ^{14}C metodu apie XI–X a. pr. Kr. Atrodo, kad tirta vieta buvusi vėlyvojo bronzos amžiaus gyvenvietės periferija, kurioje vyko kažkokios retos ir nedaug atliekų paliekančios veiklos.

Kakliniškės 3 yra buvusio ežero P kranto šlaite, H_{abs} 99,00–100,00 m, 420 m į V nuo Kakliniškių 2 (2 pav.). Ištirtos 4 perkasos 11–14 – iš viso 160,5 m^2. Po mechanizuotai nukastu 30 cm storio pilkai rudu smėlingu–dulkingu arimu buvo pilkai rudas 10–50 cm storio priesmėlis. Giliau buvo 20–40 cm margas, gelsvai arba tamsiai rudas bioturbuotas priesmėlis. Abu šie sluoksniai laikytini archeologiniais. Gelsvai rudas arba rudas priesmėlis – įžemis pasiektas 20–100 cm gylyje. Jo paviršiuje fiksuotos 6 įgilintos struktūros – pailgos arba netaisyklingos tamsesnio smėlio dėmės. Dauguma jų gamtinės kilmės.

Aptiktos 353 (1,777 kg) keramikos šukės, 26 titnago radiniai, 18 (51 g) molio tinko ir 1 vienetas (34 g) geležies šlako. Dauguma keramikos stipriai nusitrynusi ir neklasifikuotina. Tipas ir apytikslė chronologija nustatyta apie 170 šukių. Keramikos radiniai rodo, kad archeologinis sluoksnis yra nevienalaikis – jame persimaišę skirtingų apgyvendinimo epizodų radiniai. Pagal keramiką galima išskirti 4 pagrindinius laikotarpius. Ankstyviausia yra brūkšniuotoji keramika (30 šukių ir vienas lizdas), datuotina vėlyvuoju bronzos amžiumi. Grublėtoji keramika (918 šukių) greičiausiai iš III–V a. Apžiesta keramika (67 šukės) skirtina XIII–XIV a. (4 pav.). Negausi žiesta ir glazūruota keramika (10 šukių) datuojama XVII–XVIII a.

Aptikti 26 titnago radiniai. 23 iš jų yra nuoskalos ir skaldytiniai, nuskelti arba apskaldyti kietai mušant, visi arba beveik visi – dvipoline technika. Jie tipologiškai ar technologiškai datuotini vėlyvuoju bronzos – geležies amžiais. Viena netaisyklinga skeltė, gludinto titnaginio kirvio fragmentas, mikrolito (trikampio?) fragmentas datuotini mezolitu ir neolitu.

Kakliniškės 4 yra buvusio ežero P kranto šlaite, prie Pakriokšnio upelio ištakos iš buvusio ežero, H_{abs} 96,00–100,00 m, 40–140 m į V

nuo Kakliniškių 3 (2 pav.). Ištirtas 10x96 m (955 m^2) dydžio plotas – 24 perkasos 15–38. Tirto ploto R dalyje, perkasose 15–28, po mechanizuotai nukastu pilkai rudu smėlingu–dulkingu arimu aptiktas 10–45 cm storio dulkingo smulkaus tamsiai pilkai rudo ir tamsiai pilko smėlio archeologinis sluoksnis. Giliau buvo smulkus gelsvai rudas ar šviesiai rudas smėlis – įžemis. Tirto ploto V dalyje stratigrafiškai išsiskiria 2 archeologiniai sluoksniai. Ankstyvesnis apatinis sluoksnis, sudarytas iš smulkaus dulkingo tamsiai pilkai rudo ar pilko smėlio, fiksuotas perkasose 29–34 (tyrimų metu jis kastas kaip lygis 6). Šis sluoksnis buvo 2–20 cm storio, padengtas iki 40 cm storio deliuviniu dulkingo pilkai rudo smulkaus smėlio sluoksniu (beveik be radinių), kuris apsaugojo apatinį sluoksnį nuo susimaišymo su viršutiniu (5 pav.). Perkasų 30–34 Š dalyse viršutinis archeologinis sluoksnis storėjo ir jungėsi su apatiniu, o bendras abiejų archeologinių sluoksnių storis siekė iki 85 cm. Toliau į V, perkasose 35–38 po arimu vėlgi fiksuotas tik vienas 5–20 cm storio archeologinis sluoksnis – dulkingas smulkus tamsiai pilkai rudas smėlis. Sluoksnis suplonėjo ir visai pranyko perkasose 37–38.

Kakliniškių 4 senovės gyvenvietėje aptikta 22150 (84,2 kg) keramikos šukių, 632 titnago radiniai, 1948 vienetai (6,455 kg) molio tinko, 2128 vienetai (38,7 kg) geležies šlako, 11 gyvūnų kaulų bei 80 kitų radinių (metalinių, akmeninių, verpstukų, tiglių ir kt.). Dauguma radinių surinkta iš archeologinio sluoksnio, įgilintose struktūrose dažniausiai aptikta tik po kelis radinius. Išsiskyrė tik struktūros 45 ir 49, kuriose aptikta maždaug po pusantro šimto radinių. Deja, abi šios struktūros nėra „švarios“ – jose buvo susimaišiusios skirtingų laikotarpių keramikos.

Itin gausi čia surinkta keramikos kolekcija rodo ilgalaikį šios vietos apgyvendinimą. Kaip

5 pav. Kakliniškių 4 gyvenvietės stratigrafija perkasos 32 P sienoje. A ir B raidės žymi viršutinį ir apatinį archeologinius sluoksnius. L. Gaižausko nuotr.

Fig. 5. The stratigraphy of Kakliniškės 4 Old Settlement in the S wall of trench 32. The letters A and B mark the upper and lower archaeological layers.

ir įprasta, didžioji dalis visos aptiktos keramikos buvo smulki ir neidentifikuojama – 15950 iš 22150 šukių (72 %). Apatiniame archeologiniame sluoksnyje (perkasose 30–34) dominavo stambiagrūdė storasienė keramika brūkšniuotu paviršiumi (6 pav.). Keramika artima Žaliosios tipui ir datuotina VIII–V a. pr. Kr. Viršutiniame archeologiniame sluoksnyje aptikta keramika beveik visa priskirtina laikotarpiui nuo III ar IV iki XIII ar XIV a. Atrodo, kad šiais amžiais ši vieta buvo apgyvendinta be pertrūkių, nes aptikti reikšmingi kiekiai visų šį laikotarpį naudotų keramikos chronologinių grupių – grublėtosios (1938 vienetai, 18,364 kg) (7 pav.), vėlyvosios kruopėtosios (1023 vienetai, 7,988 g), keramikos lygiu paviršiumi (811 vienetų, 9,227 g) ir apžiestos (1703 vienetai, 8,695 kg) (8 pav.).

Verpstukai buvo įvairaus dydžio, 2–5,5 cm skersmens. Pagal formą verpstukus galima suskirstyti į 3 grupes: dvigubo nupjauto kūgio

6 pav. Kakliniškių 4 gyvenvietės brūkšniuotoji keramika. R. Vengalio nuotr.

Fig. 6. Brushed pottery from Kakliniškės 4 Old Settlement.

formos (16 vienetų), žemo cilindro formos rantytais šonais (13 vienetų) ir žemo cilindro formos lygiais šonais (4 vienetai). Ornamentuotas verpstukas pasitaikė tik vienas – jo viršutinėje ir apatinėje plokštumose buvo įrėžtos neryškios linijos, sudarančios kryžių. Verpstukų radiniai paplitę tik viršutiniame archeologiniame sluoksnyje, beveik tolygiai visame tirtame plote.

Molio tinko suskaičiuoti 1948 vienetai (6,455 kg). Molio tinkas su mėšlo ir smėlio priemaišomis greičiausiai yra įvairių laikotarpių. Dalyje fragmentų matyti rąstelių ar skeltinių lentų įspaudai – toks tinkas turėtų būti nuo pastatų sienų. Dalis tinko buvo smarkiai perdegęs, apstiklėjusiu paviršiumi – tai greičiausiai geležies lydymo krosnelių arba žaizdrų fragmentai. Pagrindinė molio tinko koncentracija buvo struktūroje 49 (perkasa 37) – čia jo surinkti 509 fragmentai (3,131 kg).

Šlako tyrimų metu surinkti 2128 vienetai (38,7 kg). Tai tekusis šlakas iš geležies lydymo rudnelių. Jo aptikta tik viršutiniame archeologiniame sluoksnyje, šie radiniai gana ryškiai koncentravosi perkasose 19, 21–25.

Registruoti 22 metaliniai radiniai: 19 geležinių ir 3 spalvotojo metalo. Geležiniai radiniai labai korodavę, dažnai neidentifikuojami. Pavyko identifikuoti 6 peilių fragmentus, 1 ylą, 1 cilindrinės spynos (XIII–XIV a.) fragmentą. Spalvotojo metalo radiniai: sidabrinis lietuviško ilgojo fragmentas, kvadratinio apkalėlio plokštelė, korodavusi apkalėlio su 2 kniedėmis plokš-

7 pav. Kakliniškių 4 gyvenvietės grublėtoji keramika. R. Vengalio nuotr.

Fig. 7. Pottery with rough surfaces from Kakliniškės 4 Old Settlement.

telė (9 pav.). Visi metaliniai radiniai aptikti viršutiniame archeologiniame sluoksnyje.

Dar keli radiniai susiję su metalo apdirbimu. Tai 2 smulkūs tiglių fragmentai, geležies lydymo krosnelės ar žaizdro ortakis bei vienas užregistruotas krosnelės fragmentas nuo karščio sustiklėjusiu paviršiumi. Dar du verti paminėti radiniai – keraminis svorelis (audimo staklių?) ir keraminis karoliukas (9 pav.).

Titnago radinių tyrimų metu surinkta 633 vienetai. Naudotas vietinis ir atvežtinis Pietų Lietuvos titnagas, pavieniais atvejais buvo suskaldomi senesnių epochų gyvenvietėse surinkti titnago dirbiniai ir skaldymo atliekos. Dauguma (568 ar 632) yra skirtini vėlyvajam bronzos ir geležies amžiams. Tai kietu mušimu, dažniausiai dvipoline technika nuskelti arba apskaldyti titnagai. Retušuotų titnagų tarp jų labai nedaug (11) – keletas grandukų, galbūt peilių, nežymiai retušuotų nuoskalų, taip pat greičiausiai skiltuvais apdaužytų. 64 titnagai skirtini akmens ir ankstyvajam bronzos amžiui pagal minkšto mušimo ir nuspaudimo technikos požymius, būdingus dirbinių tipus. Tarp jų buvo finaliniu paleolitu datuotinas svidrinis antgalis, vėlyvojo bronzos amžiaus lapelinis–įkotinis antgalis, 4 mezolito mikrolitai, 1 neolito ar ankstyvojo bronzos amžiaus gludinto kirvio fragmentas, 6 gremžtukai. Perkasose 29–33 išsiskiriančiuose viršutiniame (geležies amžiaus) ir apatiniame (vėlyvasis bronzos amžius) archeologinio sluoksnio horizontuose titnago inventorius tipologiškai–technologiškai nesiskyrė.

Aptikta 13 kitų rūšių akmens dirbinių ar jų fragmentų. Svarbiausi radiniai – 2 gludintų kirvių su skyle kotui fragmentai, aptikti apatiniame archeologiniame sluoksnyje. Viršutiniame archeologiniame sluoksnyje taip pat

8 pav. Kakliniškių 4 gyvenvietės apžiestoji keramika. R. Vengalio nuotr.

Fig. 8. Partly thrown pottery from Kakliniškės 4 Old Settlement.

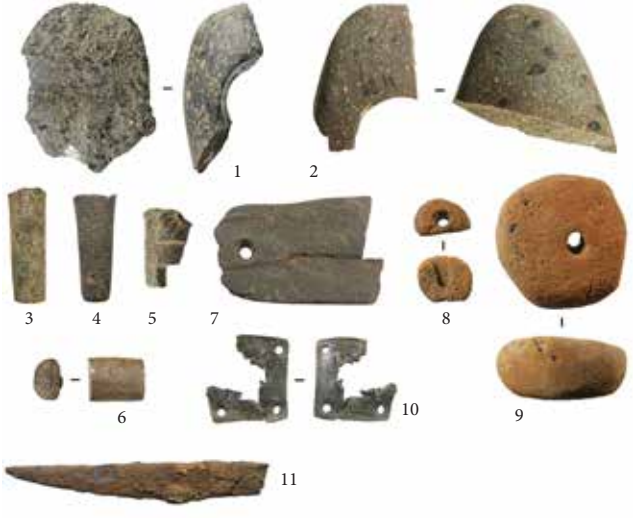

9 pav. Kakliniškių 4 gyvenvietės radiniai. R. Vengalio nuotr.

Fig. 9. Finds from Kakliniškės 4 Old Settlement.

aptiktos 3 akmeninių kirvių išgrąžos, tačiau jos turėtų priklausyti tam pačiam apatinio archeologinio sluoksnio kompleksui (6 pav.). Kiti akmeniniai radiniai – 4 galąstuvų ir 4 trintuvų fragmentai, rasti viršutiniame archeologiniame sluoksnyje.

Kaulinė medžiaga archeologiniame sluoksnyje beveik neišlikusi. Aptikta tik 11 smulkių, dažniausiai sudegusių fragmentų, iš kurių 2 skirti galvijui.

Kakliniškių 4 senovės gyvenvietėje iš archeologinio sluoksnio ir struktūrų paimta 10 grunto mėginių po 20 l (iš viso – 200 l). Juos ištyrus rasta daug degusių augalų makroliekanų, iš kurių didžiausią grupę sudaro kultūriniai augalai. Jų liekanų pastebėta 7-iuose mėginiuose. Kultūrinių augalų liekanos yra ne mažiau nei 6 taksonų – *Hordeum vulgare* (paprastojo miežio), *Panicum miliaceum* (tikrosios soros), *Pisum sativum* (sėjamojo žirnio), *Secale cereale* (sėjamojo rugio), *Triticum aestivum ar durum* (paprastojo ar kietojo kviečio) ir *Tr. spelta* (speltos). Vyrauja javų liekanos. Mėginiuose taip pat aptikta laukinių augalų. Tarp jų daugiausia rasta ruderalų ar piktžolių – *Chenopodium album*, *Fallopia convolvulus*, *Persicaria lapathifolia*, *Stellaria media* ir pan., vaisių ir sėklų.

Kakliniškės Settlements

In 2020, during the execution of the GIPL project archaeologists from the LII conducted excavations at Kakliniškės 1–4 Old Settlements (Elektrėnai Municipality), which were founded on the S shore of a former lake (Figs. 1–2). A 16x13 m area (211 m^2) was excavated at Kakliniškės 1 Old Settlement, a 20–25 cm thick archaeological layer discovered, and 477 (1627 g) of archaeological finds collected: 45 potsherds (188 g), 427 pieces (406 g) of flint, 1 stone (990 g), and 4 metal artefacts (44 g.) (Fig. 3). Kakliniškės 1 Old Settlement was dated on the basis of typology to the Neolithic. A 24x12 m area (288 m^2) was excavated at Kakliniškės 2 Old Settlement, an archaeological layer up to 5–25 cm thick was discovered, and 27 (748 g) archaeological finds were collected: 17 potsherds (43 g), 8 pieces (9 g) of flint, and 2 pieces (691 g) of other stone. Kakliniškės 2 Old Settlement was dated to the 1st millennium BC. A 160 m^2 area was excavated at Kakliniškės 3 Old Settlement, a 50–70 cm thick archaeological layer was discovered, and 398 archaeological finds were collected: 353 potsherds (1777 g), 26 pieces of flint, 18 pieces (51 g) of clay daub, and 1 piece (34 g) of iron slag (Fig. 4). Kakliniškės 3 Old Settlement was dated to the Bronze and Iron Ages as well as the Middle Ages. A 96x10 m (955 m^2) area was excavated at Kakliniškės 4 Old Settlement and a 5–85 cm thick archaeological layer discovered. In the W part a 2–20 cm thick lower and a 15–80 cm thick upper horizon (Fig. 5) were distinguished. 26949 archaeological finds were collected: 22150 potsherds (84.2 kg), 632 pieces of flint, 1948 pieces (6.455 kg) of clay daub, 2128 pieces of (38.7 kg) iron slag, 11 animal bones and 80 other finds (metal, stone, spindle whorls, crucibles, etc.) (Figs. 6–9). The remains of many burnt cultivated plants were identified during macrobotanical testing (*Hordeum vulgare*, *Panicum miliaceum*, *Pisum sativum*, *Secale cereale, Triticum aestivum / durum,* and *Tr. Spelta*). Kakliniškės 4 Old Settlement was dated to 1000 BC – 15th century. In all, 1614 m^2 were excavated and 27851 archaeological finds collected at the 4 Kakliniškės Old Settlements.